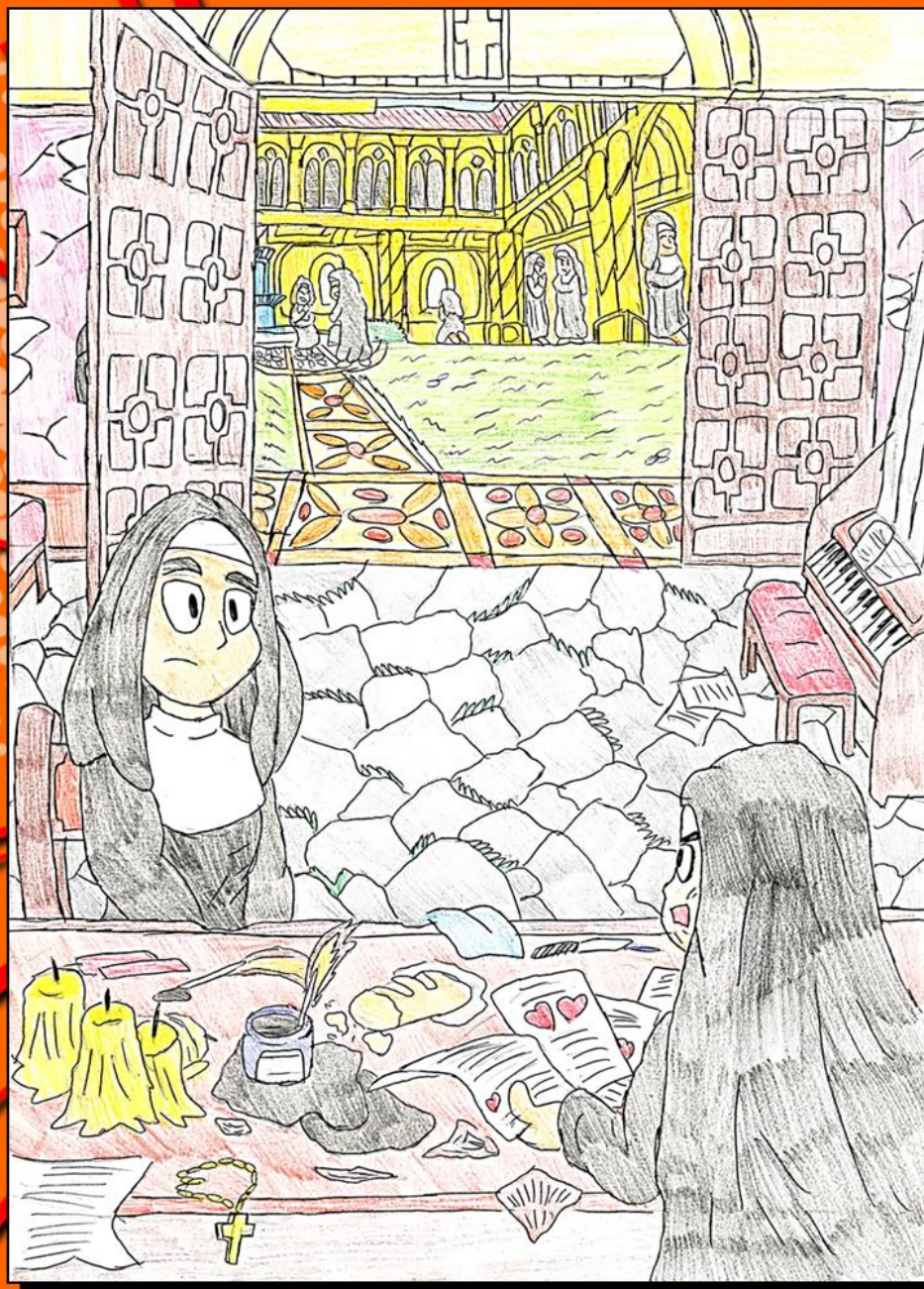

Capítol 6

En Pere Saputo al convent de les monges

Braulio Foz:

- En Pere Saputo mai **va prendre l'hàbit de monja.**

Hi ha persones que diuen que saben

la història d'en Pere

i expliquen mentides sobre el que va fer al convent.

Diuen que es va fer monja;

diuen que va viure tres anys al convent;

diuen tonteries, inventades i fastigoses.

I tot el que diuen és mentida!

En aquell convent no va passar res **indecent.**

Però sí que van passar coses divertides sense maldat.

En Pere era un bon noi sense males intencions

i les monges del convent eren molt amables.

Estimat lector, segueixo llegint

i coneixeràs las veritables aventures

que va viure en Pere al convent de les monges.

Als primers dies que va estar en Pere al convent,

es va donar de que les monges no eren tan **primmirades,**

ni avorrides, ni serioses com es pensava.

Al primer dia al convent,

en Pere li va dir a les monges que es deia Geminita.

Les monges li van buscar una feina

com ajudant a la cuina.

Prendre l'hàbit és una expressió que significa convertir-se en monja.

Alguna cosa **indecent** és alguna cosa inadequada.

Una persona **primmirada** és una persona que s'ofèn amb facilitat pel que li diuen o fan els altres.

A en Pere no li agradava treballar a la cuina.
Li semblava un treball fastigós i humiliant.
Quan portava tres dies al convent,
la mare priora li va preguntar una cosa a en Pere.

Mare Priora:

- Geminita, saps cosir?

Geminita (Pere Saputo):

- Una mica.
He cosit vestits de la moda d'ara.

Mare Priora:

- Llavors té aquests calçotets del capellà,
a veure que tal se't dóna arreglar-los.

En Pere va cosir tan bé els calçotets,
que la mare priora es va quedar sorpresa.
Tenia molt de talent per a la costura.
Més talent que altres monges que també cosien molt bé.

La mare priora va decidir que la jove Geminita
fos la cosidora del convent
i que deixés de treballar a la cuina.
A totes les monges els va semblar bona idea.

Les monges eren molt amables,
afectuosos i respectuosos amb en Pere.

Al convent, havia dues **novícies** que estimaven molt a en Pere, i tenien la mateixa edat: 16 anys.

Les **novícies** són les dones que es preparen per a ser monges.

Les novícies es deien Joaneta, i Paulina.

Un dia li van explicar a en Pere perquè havien entrat al convent.

Juanita:

- Jo soc novícia al convent perquè els meus pares volien. Vaig tenir un accident fa molt de temps que va deixar cremades en el meu cos.

En veure'm així, els meus pares en van dir:

el millor que pots fer amb la teva vida, és fer-te monja.

Geminita (Pere Saputo):

- Què et va passar a l'accident?

Joaneta:

- Un dia, estava la meva mare a casa fent sopa en una olla. A l'entrar a la cuina, vaig ensopegar i vaig caure al foc que escalfava l'olla. Just en aquell moment, l'olla es va vessar i tota l'aigua bullint em va caure al coll i a un pit.

Joaneta:

- Els meus pares, al veure al meu cos cremat, van pensar que ningú m'estimaria i que no seria útil en aquest món. Així que em van dir que em fes monja. Porto 7 mesos aquí.

Paulina:

- Els meus pares també em van dir que em fes monja. Joaneta i jo vivim al mateix poble. Érem amigues i veïnes. Jo vaig entrar al convent uns dies després que Joaneta.

Les dues novícies i en Pere es van fer molt amigues.

En Pere sempre tenia molt de compte

Perquè ningú descobrís que era un home.

Però a vegades era difícil amagar el seu veritable sexe.

Per exemple, quan anava al bany o veia a altres monges llegir.

En Pere trobava a faltar llegir llibres,

però tenia que fer-se passar per una noia que no sabia llegir.

Si es posava a llegir llibres, la resta de monges sospitarien.

Per semblar una noia **analfabeta**,

En Pere a vegades agafava un llibre, l'obria, el mirava i deia:

Geminita (Pere Saputo):

- Aquesta és la lletra O...
- Aquesta és la lletra Ela...

En aquella època moltes persones no sabien llegir. Les persones que sabien llegir solien ser homes, persones riques o nobles, o persones d'ordres religioses.

Una persona **analfabeta** és una persona que no sap llegir ni escriure.

La resta de monges i les novícies se'n reien quan en Pere nomenava sempre les mateixes lletres. Va aconseguir enganyar a totes les dones.

En Pere parlava poc i sempre amb respecte i saviesa. Les monges estaven encantades amb les seves bones paraules i l'abraçaven i besaven com agraïment.

Les dues novícies eren les més afectuoses amb en Pere. En Pere acceptava aquests gestos, però ell no abraçava ni besava a ningú, per si de cas notaven que era un home.

Un dia, les dues novícies li van dir a la **mestra de novícies** que volien dormir juntes amb Geminita. La mestra de novícies s'ho va dir a la mare priora i a les dues els va semblar bé.

La **mestra de novícies** és la monja encarregada d'educar a les noves novícies.

En totes aquestes situacions, En Pere va aconseguir amagar el seu secret: ell era un home.

Però un dia va decidir confessar el seu secret a les seves amigues, les dues novícies.

Geminita (Pere Saputo):

- Joaneta i Paulina, tinc que contar-vos alguna cosa que no sabeu de mi. Crec que m'estic convertint en un home.

Les dues novícies en sentir això, es van posar a riure.

Geminita (Pere Saputo):

- El que dic és veritat.

En Pere va seguir repetint el mateix durant molta estona.

Al final, les dues novícies li van dir que el creien.

Però li van seguir dient Geminita

i el tractaven igual que sempre.

Així que ningú sospitava que en Pere era un home.

Un dia va conèixer a Natzarena, la **monja organista**.

Era una monja diferent a les altres.

Era coixa i li faltava una dent,

però era la monja més graciosa, llesta i atrevida.

La **monja organista** era la que tocava l'orgue. L'orgue és un instrument molt gran que es toca amb les mans i els peus.

Aquell dia, en Pere va entrar a la **cel·la** de Natzarena

i va veure que la monja guardava ràpid un paper.

El paper estava molt arrugat i una mica brut.

Una **cel·la** és el dormitori de les monges en un convent.

Geminita (Pere Saputo):

- Perdó **Sor** Natzarena, t'he vist guardar un paper amb molta pressa. No et preocupis, perquè jo no ser llegir. Sembla que no vulguis que ningú vegi la carta, així que deus posar per escrit alguna cosa important.

Sor és una forma de dir germana o monja. En els convents les monges es diuen així.

Sor Natzarena:

- Aquest paper és molt important per a mi. Ho guardo aquí, a prop del meu cor. És d'una persona que estimo molt.

Sor Natzarena:

Geminita, el paper és la carta d'un frare.

Té la llegiré perquè ets una noia **discreta**.

Això és el que posa:

Dolça i graciosa **coloma meva**:

Avui marxo a predicar **sermons**

a altres pobles i convents.

**Tornaré a veure't en dues setmanes,
que per a mi seran 100 anys.**

El meu cor es posarà malalt

per no poder veure els teus amorosos ulls,

per no poder escoltar la teva veu encantadora,

per no poder donar-te ni rebre aquestes abraçades
que tant ens agraden i que només tu i jo entenem.

Si puc, aniré a acomiadar-me de tu.

Però, per si de cas, escriu-me aquesta tarda.

Quan acabis de escriure la carta, dona-li 12 petons al paper.

Jo petonejo totes les cartes que t'envio

perquè les guardis en el teu cor.

Corprèn meva!

Propietària de la meva ànima!

La teva imatge la tindrè sempre en la meva ment,

perquè ets la meva vida i la meva ànima.

Sempre teu **N.**

Una persona **discreta** és una persona prudent, que sap guardar els secrets i no li agrada cridar l'atenció.

Aquesta expressió és una forma afectuosa de cridar a algú.

Un **sermó** és una història que té una ensenyança.

És una exageració. Aquesta expressió vol dir que se li va fa molt llarg el temps que trigui a tornar-la a veure.

És una expressió d'amor cap una altra persona. Una forma afectuosa de cridar a algú que estimes.

La **N.** és la primera lletra del nom de la persona que signa la carta. Posa la primera lletra del seu nom per amagar qui ha escrit la carta.

Geminita (Pere Saputo):

Aquest frare és molt tendre i està molt enamorat de tu, Natzarena.

Però la carta està feta un fàstic.
Sembla que han utilitzat el paper
per netejar una llàntia vella
o embolicar una botifarra rostida.

És una carta d'amor!
La podria haver cuidat una mica millor.

Sor Natzarena:

- És que la carta me l'enviat
dins d'un **colomí** cuit i farcit.
Jo t'envio cartes a dins dels dolços
i bescuits que cuino.

El **colomí** es la cria de
la coloma.

Tenim que enviar-nos les cartes així,
perquè ningú sàpiga que ens estimem
i ens escrivim cartes d'amor.

Geminita (Pere Saputo):

- Però quines ganes amb aquesta relació d'amor?
No puc veure'ls, ni tocar-los.
Només puc escriure-us cartes! Cartes que oloren a menjar!

Aquests petons que t'envia el frare,
estan en una carta que venia en un colomí cuit.
Són petons que oloren a espècies i estan bruts i viscosos!

Sor Natzarena:

- No ho entens Geminita.
Tan se val com brutes que vinguin les cartes.
Aquestes cartes ens salven de l'avorriment.

Et seré molt sincera:

Aquí, totes les monges tenen una persona que estimen.
Són persones de dintre o de fora del convent.
Bé, menys la priora i Sor Mercè
que són monges molt **estRICTES**.

Una persona **estRICTA**
compleix les normes
sempre.

Aquests amors són importants,
perquè entretenien la nostra ment
i calmen el nostre cor.
És molt dur viure sense amor.

Imagina't que els homes poguessin entrar al convent.
Les monges estaríem perdudes!
Perquè **acabaríem rendint-nos al pecat de la carn.**

En aquesta frase,
Natzarena vol dir que,
si els homes poguessin
entrar al convent, les
monges trencarien la
seva promesa de
celibat
El celibat és que una
persona no pot tenir
una relació amorosa i
sexual amb una altra
persona.

És fàcil entrar al convent sense que et vegin.
Jo sé a quines hores i per on es pot entrar
Però com la persona que jo estimo és frare
i totes les monges el coneixen,
prefereixo que no vingui.
Perquè como entri al convent i el vegin,
serà el final del nostre amor.
Ja me agradaria que entrés...

Sor Natzarena:

- L'amor que sentim les monges,
aquí tancades al convent,
és molt més fort que vivint en llibertat.

Abans d'entrar al convent, m'agradava un noi del poble.

Sentia que l'estimava molt.

Però l'amor que sento ara pel frare

és molt més fort que el que sentia per aquest noi.

Mira Geminita, sembla que les monges som tranquil·les,
humils i que vivim en pau.

Però en realitat, en el nostre interior sentim tristesa,
dolor i pena per **renunciar** a viure enamorades.

Renunciar és deixar de fer alguna cosa de forma voluntària, tot i que ens agradi o tinguem dret a fer-ho.

Fins i tot la mare priora

va tenir els seus enamoraments i **maldecaps**.

Ara no sé si li agrada algun home.

Pot ser que ho dissimuli molt bé

o que per l'edat ja no se li noti tant.

És una expressió que significa preocupacions o problemes.

I Sor Mercè diu que l'home que l'estimi

ha de ser bo, estricte i curós.

Ha de ser un home que sàpiga callar-se

i sofrir en silenci.

No vol homes que semblin nens,

sospirant i parlant del seu amor a tots.

Geminita (Pere Saputo):t

- Vaja!

Jo creia que les monges eren totes unes santes.

Sor Natzarena:

- I ho som!

Som unes santes de botarga.

Ja no hi ha monges santes de veritat.

Mira Geminita, quan em vaig fer monja em van dir que així evitaria al dimoni i **la carn**, que són els enemics que taquen les nostres ànimes. Jo m'ho vaig creure, Geminita.

Però t'asseguro que aquí al convent, han entrat aquests enemics i han tacat les ànimes de totes nosaltres.

Estem molt més tacades que les persones que viuen en el món de fora. Aquí, al convent, hi ha moltes coses dolentes que embruten les nostres ànimes:

- Enveja i gelosia.
- Tafaneries i murmuris.
- Mentides i baralles.
- Odi i supèrbia.

Ai quina tela! va dir el sastre.

I és que, en aquest convent de monges en soledat, també viu el dimoni.

Aquesta frase vol dir que no són unes santes de veritat.

Botarga és una disfressa.

Aquesta frase vol dir que així evitaria el sexe i aniria al cel.

Es una expressió de sorpresa.

Sor Natzarena:

- La gent del món de fora creu que som monges en pau que donem gràcies a Déu per haver-nos lliurat del mal de fora.

En realitat, som dones com las de fora del convent.

Som dones **vanitoses** i **que es rendeixen al pecat de la carn.**

Que no t'enganyin!

A els frares els passa el mateix.

Encara que no em penedeixo de res.

Si nasqués 10 vegades, voldria ser monja les 10 vegades.

Imagina't que no hagués escollit ser monja.

Segur que m'hauria sortit el **pa com unes hòsties.**

La gent del carrer no sap el que passa aquí, en els **claustrés.**

No ho pots entendre fins que ho vius.

Abans de fer-me monja,

jo creia que en els convents només hi havia innocència

i la vida del Paradís.

Una persona **vanitosa** és una persona molt orgullosa de sí mateixa, que li agrada que l'admirin.

Aquesta expressió vol dir que les monges a vegades senten atracció sexual per altres persones.

Aquesta expressió s'utilitza per dir que alguna cosa ha sortit malament.

El **claustre** es el pati interior d'esglésies i convents.

Geminita (Pere Saputo):

- Llavors jo vivia molt enganyada també. Des de que vaig entrar al convent he vist algunes coses, però no tantes coses com dius.

Sor Natzarena:

No t'has adonat perquè ets molt petita
i no veus la maldat.
Quan creixis més,
t'adonaràs que tot el que et dic és veritat.

Geminita, aquí al convent és menteix més que a una fira.
La gent menteix més que un venedor que et vulgui estafar.
I les dones es riuen de la dona que diu la veritat.
I la tracten malament.

Compte amb refiar-te d'alguna monja
perquè moltes no coneixen la **lleialtat**
i de la caritat, només saben que és una paraula.

Una persona **lleial** és
una persona fidel
a una altra.

Geminita (Pere Saputo):

- Em sembla que exageres.

Has fet una muntanya d'una plana.

Hi ha monges amb petits defectes,
però no em semblen tant terribles com m'ho has explicat.

Expressió que significa
que ha exagerat.

I també veig caritat, **indulgència**
i bon esperit en les dones del convent.
No veig aquestes baralles entre monges,
ni veig les mentides, ni les burles.

Una persona **indulgent**
és una persona que sap
perdonar i buscar una
solució justa.

Tampoc passaria res si veiés tot això.
Tot el món es baralla o menteix alguna vegada.
Són petits defectes de l'ésser humà.

Geminita (Pere Saputo):

- Però bé, parlant d'una altra cosa, podries ensenyar-me a tocar l'orgue?

Sor Natzarena:

- Es clar!
T'ensenyaré amb molt de gust.
Però abans, has de preguntar a la mare priora què li sembla aquesta idea.

En Pere li va preguntar a la mare priora i li va semblar bona idea.

A la mare priora se li va ocórrer una idea: ensenyar a Geminita a llegir i a tocar l'orgue, per ascendir-la a **monja d'obediència**.

En Pere va començar a llegir l'abecedari i a tocar l'orgue amb Natzarena.

Sor Natzarena:

- Et vaig a ensenyar a llegir la **solfa**.

Geminita (Pere Saputo):

- No fa falta.
L'important és aprendre a tocar.

En 8 dies, va demostrar a les monges que sabia llegir fins la lletra H i sabia tocar algunes obres senzilles.

Els convents de monges tenen diferents estatus o posicions dintre de l'ordre religiosa. Per exemple, la novícia és el primer estatus per entrar a una ordre religiosa.

La **solfa** són els signes que s'utilitzen per a escriure música. És com l'idioma que serveix per llegir partitures musicals.

En Pere Saputo vivia bé al convent.
Sempre feia el mateix:
cosir, tocar l'orgue, llegir
i, en ocasions, **embullava** amb les novícies.

Cap monja sospitava que era un home.
Llevat Paulina i Joaneta.
Elles sabien que Geminita s'estava convertint en un home.

Embullar és fer
entremaliadures i
divertir-se.